

Enrique García: ”Jag tänkte bidra genom att sätta igång ett NGO.”

I Skolan för industriingenjörer i Álava i norra Spanien uppstod för omkring tio år sedan ett initiativ som syftade till solidariskt arbete, både i tredje världen och i det egna samhället. Intervju med Enrique García, civil ingenjör och en av grundarna. Han är för närvarande sekreterare för föreningen IC-LI (Ingenjörer för Kooperationen Lankidetzarako Ingeniariak), som av den baskiska lokala regeringen

förklarats vara en
sammanslutning med allmänt
samhällsintresse.

2004-09-24

Vem fick idén och vad var tanken bakom?

Vi var en grupp kolleger, alla
ingenjörer liksom jag, som var
medvetna om vår skyldighet
gentemot samhället. Vi föresatte oss
att sätta igång ett solidaritetsprojekt
för att på detta sätt få en kanal för
vår strävan att göra något nyttigt
inom detta område. Vi ville också
öppet visa våra tankar och planer för
att i andra väcka intresse för
hjälparbete av detta slag. Även våra
kollegor från andra Ingenjörsskolor i
Baskien har velat delta i detta
initiativ, med följd att IC-LI f n består

av mer än 250 ingenjörer av båda könen.

I mitt eget fall var idén att arbeta i detta projekt en logisk – man skulle kunna säga oundviklig – följd av mitt kristna åtagande och av min läsning av den helige Josemarías skrifter, som fick mig att ställa mig en del frågor: läran om helgelse genom arbetet, vilka följder får den för mig? Med andra ord: hur kan jag med utgångspunkt från mitt yrkesarbete, helt och hållet tekniskt eftersom jag är ingenjör, bidra till att göra det samhälle jag lever i till en bättre plats? Så klart måste det bli olika svar för var och en av oss. I mitt fall tänkte jag att mitt bidrag kunde vara att medverka till att sätta igång detta NGO som erbjuder ett alternativ till de fattigaste i samhället och på samma gång en möjlighet till engagemang för mig och mina kamrater. Och allt detta inom mitt eget yrkesområde.

Det är svårt att värdera och mäta solidaritet, men kan du ge oss några siffror så att vi kan göra oss en uppfattning om arbetet ni utför?

På åtta år har vi utvecklat ett femtiotal projekt i Centralamerika, Sydamerika och Afrika, och investerat över tio miljoner euro. Vi kan uppskatta människorna som fått nytta av dem till runt 200,000. Det rör sig om verksamhet inom utbildning, hälsa och infrastruktur: skolor, dispensärer, elektricitetsverk på landsbygden osv. Vi samarbetar alltid med lokala agenter, i nära samröre med inhemska utvecklingsprocesser och med stor hänsyn till jämlikhet mellan könen.

Vi lägger också stor vikt vid arbetet med att förändra attityderna i vårt eget samhälle genom upplysningsverksamhet i vår nära omgivning med hjälp av de 250

yrkesmän och – kvinnor som deltar i detta NGO.

Vilket är det mest ambitiösa projektet för närvarande?

Det är svårt att svara på, eftersom vi håller på med så många olika solida och angelägna arbeten tillsammans med våra samarbetspartner i tredje världen: kommuner, civila organisationer och även kyrkliga institutioner som stift, kongregationer, församlingar osv. Kanske vårt viktigaste projekt finns i Angola. Det består i att rehabilitera utbildnings- och hälsostrukturerna i olika missioner i Malanje. Det tycks som om detta hårt drabbade område slutligen har fått fred. Vi arbetar där med Luis María Pérez de Onrait, biskop i detta angolanska stift, för att försöka återuppbygga skolor och dispensärer för att underlätta för dem som fick lämna landet under inbördeskriget att återvända.

Ett projekt som är mycket mindre ambitiöst men som ger oss stor tillfredsställelse utförs varje år i Kamerun. Vi skickar tusentals leksaker som vi samlat in under en fotbollsmatch med Alavés idrottsförening. Nyligen finansierade en firma här universitetsstudierna för en kamerunsk pojke.

Idén bakom detta stipendium var mycket enkel: varje arbetare i firman ombads att skänka en arbetstimme per år för att tillsammans med motsvarande belopp som firman gav ge medel till studier för en kamerunsk ungdom. Dessa frivilliga insatser från arbetarna och firmans ledning gav Olivier Nkooubou möjlighet att studera biokemi. En av de medlemmar av IC-LI som kom på den här idén säger: ”det är den viktigaste mänskliga erfarenhet som jag har haft under hela mitt yrkesliv”.

Nyligen blev du utnämnd till hedersmedborgare i San Miguel i El Salvador. Varför?

Ja, det är en av de situationer som man ibland hamnar i utan att det finns någon bra förklaring till varför det blev så. Den första veckan i maj reste jag till El Salvador och Nicaragua för att arbeta inom olika projekt som har kommit bra igång och i andra nyligen påbörjade.

I San Miguel, som är den andra största staden i El Salvador, skulle vi påbörja ett projekt som nyligen subventionerats av den baskiska lokalregeringen. Döm om min förvåning när jag kom och fick veta att Stadsfullmäktige beslutat sig för att utnämna mig till hedersmedborgare. Vid åsynen av den festliga atmosfären som rådde med flaggor, musik, sånger och tal, och när jag såg hur tacksamma människorna var, kunde jag inte låta

bli att rodna när jag tänkte på hur
litet vi gör.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/enrique-garcia-jag-tankte-bidra-
genom-att-satta-igang-ett-ngo/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/enrique-garcia-jag-tankte-bidra-genom-att-satta-igang-ett-ngo/)
(2025-08-07)